

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 25993

гр. София, 04.10.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 167 СЪСТАВ, в закрито заседание на четвърти октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: КРИСТИЯН Р. ТРЕНДАФИЛОВ

като разгледа докладваното от КРИСТИЯН Р. ТРЕНДАФИЛОВ Гражданско дело № 20221110136811 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба, подадена от М. Р. И. и И. Р. И., чрез адв. М., срещу „БНП П.П.Ф.“ С.А., клон България.

Съдът след като констатира, че предявените искове са процесуално допустими, исковата молба отговаря на изискванията на закона и е изпълнена процедурата по чл. 131 ГПК, на основание чл.140, ал.1 ГПК, чл.140, ал.3, изр.1 ГПК, вр. чл.146 ГПК,

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗГОТВЯ СЛЕДНИЯ ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД ПО ДЕЛОТО:

-

I.Обстоятелствата, от които произтичат претендираните права и възражения:

Ищците извеждат съдебно предявените субективни права при твърденията, че са наследници по закон - дъщери на Р.И.М, който на 22.08.2016 г. сключил с ответника договор за потребителски паричен кредит при следните параметри и условия: 8000 лв. – главница; 3763,20 лв. – застрахователна премия; 280 лв. – такса ангажимент, платим на 84 месечни вноски, всяка от които в размер на 196,93 лв., обща стойност на плащанията – 16 542,12 лв., с годишен процент на разходите – 16,44% и лихвен процент от 14,12%. Поддържат, че процесният договор за кредит се характеризирал като потребителски по смисъла на ЗПК, поради което следвало да бъде съобразен с изискванията на посочения специален закон. Твърдят, че договорът за потребителски кредит бил сключен в нарушение на редица императивни разпоредби на ЗПК – чл. 10а, ал. 2, чл. 11, ал. 2 ЗПК, чл. 11, ал. 1, т. 9а, т. 10, т. 12 ЗПК и чл. 33а ЗПК, поради което на основание чл. 22 ЗПК същият бил недействителен. Сочат, че наследодателят им – кредитополучател Р.И.М, починал на 25.09.2021 г., като преди това изплатил по договора сума в общ размер на 12 177,65 лв. Съобразно нормата на чл. 23 ЗПК, при недействителност на договора за кредит, длъжникът дължал да възстанови

на кредитора само чистата стойност на предоставения финансов ресурс, която е в размер на 8000 лв., като недължимо събрана се явявала сумата от 4 177,65 лв. за заплащане на договорни лихви. Ето защо молят съда да уважи предявените искове, като прогласи процесният договор за нищожен и осъди ответника да заплати на всяка от ищците сумата в размер на 2088,82 лв., представляваща половината от общата сума в размер на 4 177,65 лв. – недължимо платена по договора за кредит, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба – 07.07.2022 г. до окончателното изплащане на сумата. Претендират разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът, чрез юрк. М., е подал отговор на исковата молба, с който оспорва предявените искове като недопустими, евентуално – неоснователни, по подробно изложени съображения. Твърди, че правоотношението между Р.И.М и „БНП П.П.Ф.“ С.А., клон България, възникнало въз основа на горецитирания договор за кредит, било приключило на 28.05.2021 г. с пълно погасяване на заема от кредитополучателя преди настъпване на смъртта му на 25.09.2021 г. В тази връзка не били налице каквито и да било права или задължения по процесния договор, които да преминават към законните наследници на Р.И.М. Неоснователни били твърденията на ищците за нарушение на посочените разпоредби от ЗПК. Релевира възражение за погасяване по давност на претенцията в частта за възстановяване стойността на таксата от 280 лв., тъй като същата била удържана при усвояването на кредита на 22.08.2016 г. и безспорно бил изтекъл срокът по чл. 110 ЗЗД. Поддържа, че е погасена по давност и претенцията на ищците по чл. 55 ЗЗД. Ето защо моли съда да отхвърли предявените искове. Претендира разноски.

Съдът намира за неоснователни доводите на ответника за недопустимост на предявените искове, като релевираните в отговора на исковата молба доводи са по съществото на спора, по което съдът дължи произнасяне с крайния си съдебен акт (в този смисъл е и Определение № 531 от 10.06.2022 г. на ВКС по гр. д. № 2589/2021 г., III г. о., ГК).

-

II. Правна квалификация на правата, претендирани от ищците:

Предявени са активно субективно и обективно кумулативно съединени установителни **искове с правно основание чл. 26, ал. 1, предл. 1 и 3 ЗЗД вр. чл. 22 ЗПК вр. чл. 10а, ал. 2, чл. 11, ал. 2 ЗПК, чл. 11, ал. 1, т. 9а, т. 10, т. 12 ЗПК и чл. 33а ЗПК** за прогласяване за нищожен на договор за потребителски паричен кредит, сключен на 22.08.2016 г. между наследодателя на ищците Р.И.М и ответника, поради противоречие със закона и добрите нрави, и осъдителни **искове с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 ЗЗД** за осъждане на ответника да върне на всеки от ищците сумата от по **2088,82 лв.** – платена при начална липса на основание – нищожен договор за потребителски кредит от 22.08.2016 г., представляваща разликата между платената от Р.И.М на ответното дружество сума (12 177,65 лв.) и получената от Р.И.М сума (8000 лв.), ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба на 07.07.2022 г., до окончателното плащане.

III. Обстоятелства, които не се нуждаят от доказване:

Отделя за безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата, че:

1/ между наследодателя на ишците Р.И.М и ответника е сключен на 22.08.2016 г. договор за потребителски паричен кредит за сумата от 8000 лв. при лихвен процент в размер 14.12 % и годишен процент на разходите от 16.44%, платими на 84 месечни вноски в размер 196,93 лв. всяка;

2/ наследодателят на ишците Р.И.М е заплатил на ответника сума по договора за кредит в общ размер на 12 177,65 лв.

-

IV. Разпределяне на доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти:

УКАЗВА на ишците по исковете с правно основание чл. 26, ал. 1, предл. 1 и 3 ЗЗД вр. чл. 22 ЗПК вр. чл. 10а, ал. 2, чл. 11, ал. 2 ЗПК, чл. 11, ал. 1, т. 9а, т. 10, т. 12 ЗПК и чл. 33а ЗПК, че в тяхна доказателствена тежест е да докажат по делото пълно и главно обстоятелствата, от които произтича, че договорът за потребителски паричен кредит е недействителен на заявените в исковата молба правни основания.

УКАЗВА на ответника, че в негова доказателствена тежест е да докаже, че при сключване на договора са спазени изискванията на ЗПК.

Предвид отделените за безспорни факти по исковете с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 ЗЗД не са налице други в предмета на доказване, за които съдът да дължи разпределяне на доказателствена тежест на ишците.

УКАЗВА на ответника, че в негова тежест е да установи основание да получи заплатената от наследодателя на ишците сума в размер на 12 177,65 лв.

УКАЗВА на страните, че съгласно чл. 7, ал. 3 от ГПК съдът следи служебно за наличието на неравноправни клаузи в договор, сключен с потребител, в каквато насока е и практиката на ВКС, обективизирана в Решение № 198 от 10.08.2015 г. на ВКС по гр. д. № 5252/2014 г., IV г. о., ГК и Решение № 204 от 5.10.2018 г. на ВКС по гр. д. № 3342/2017 г., IV г. о., ГК, съгласно която решаващият съд следи служебно за недействителността на сделките, когато последиците на сделката са явно несъвместими с обществения ред, каквито например са последиците на неравноправна клауза в договор с потребител.

-

V. По доказателствата:

ДОПУСКА представените с исковата молба и отговора на исковата молба документи като писмени доказателства по делото.

НА ОСНОВАНИЕ чл. 145, ал. 3 ГПК приканва страните към спогодба като им указва, че съгласно чл. 78, ал. 9 ГПК при приключване на делото със спогодба половината от внесената държавна такса се връща на ищеца, като направените разноски си остават за

страните, както са ги направили, ако не е уговорено друго и спорът ще се разреши в по-кратки срокове.

Съдът уведомява страните, че за намиране на решение на спора си могат да използват и процедура по медиация. Така те спестяват време, усилия и средства – отпада нуждата от събиране на доказателства, а при постигане на спогодба, ищецът може да поиска да му бъде възстановена половината от внесената държавна такса – чл. 78, ал. 9 ГПК.

Ако страните желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите, който може да бъде видян на електронен адрес: <http://www.justice.government.bg>). Медиацията е платена услуга.

Към Софийски районен съд работи Програма „Спогодби”, която предлага безплатно провеждане на процедура по медиация, от която страните също могат да се възползват.

Повече информация за Програма „Спогодби” можете да получите всеки работен ден от 9:00 до 17:00 часа от Мариана Николова на тел. 02/8955423 или на ел. адрес: spogodbi@src.justice.bg, както и в Центъра за спогодби и медиация на адрес: гр. София, бул. „Цар Борис III ” № 54, ст. 204.

НА ОСНОВАНИЕ чл. 146, вр. чл. 140, ал. 3 ГПК, на страните да се връчи препис от настоящото определение за насрочване, ведно с проекта за доклад по делото, като те могат да вземат становище по него и дадените със същия указания, най-късно в първото по делото съдебно заседание.

ПРЕПИС от отговора на ответника да се връчи на ишците, които могат да изразят становище и да ангажират доказателства във връзка с него в първото по делото съдебно заседание.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 10.11.2022г., от 13:35 ч., за която дата и час да се призват страните с посочените по – горе преписи.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____